

οί πάλαι πλανώμενοι· ἐρχέσθωσαν εἰς ἀληθινὸν καὶ ἀκαπήλευτον ἰατρεῖον· οὐδεὶς γὰρ ἡμῖν ὀνειράτα πλάττεται, οὐδεὶς λέγει τοῖς ἐρχομένοις· εἴρηκεν ἡ Κυρά, ποίησον τὸ καὶ τό· ὅλως Κυρά καὶ Θεὸς εἶναι δυνατὸς καὶ προσκυνεῖσθαι θέλει; Ἐν τοῖς δαίμοσιν οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἄρρεν οὐδὲν θῆλυ. Καὶ βλέπετε ποίαν ἔχουσι προαίρεσιν· ὀνόμασι γυναικῶν καλεῖσθαι βούλονται. Πατήσαντες τοίνυν τὰ γραῶδη μυθάρια καὶ τὰ πάλαι τῶν γοήτων ἐμπαίγματα, ἐρχέσθωσαν ἐπὶ τοὺς ἀληθινοὺς καὶ ἄνωθεν ἰατρούς»¹.

Ὡς βλέπομεν ἐκ τοῦ χωρίου τούτου ἡ Ἴσις κατὰ τὸν ε' αἰῶνα ἐκαλεῖτο ἐν Αἰγύπτῳ «Κυρά»· ἴσως δὲ ἦτο δημῶδες τὸ ὄνομα Κυρά. Ἐπὶ τοῦ Θεοφίλου ἀπαντᾷ ὄνομα γυναικὸς Κυράδιον, ὑποκοριστικὸν τοῦ «Κυρά»². Πιθανῶς τὸ ὄνομα τοῦτο «Κυρά» ἀπεδίδετο εἰς τὴν Ἴσιδα καὶ ἐν Ἀθήναις, οἱ δὲ χριστιανοὶ Ἀθηναῖοι, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ψευδῆ θεάν, ἀπέδωκαν τὸ ὄνομα «Κυρά» εἰς τὴν προστάτιδα τῆς πόλεως Θεοτόκον. Ἐὰν ἡ εἰκασία ἡμῶν εἶναι ἀκριβής, ἀρχαιότερον ἐν Ἀθήναις ὑπῆρχεν ὁ ναὸς τῆς «Κυράς, ὁ περιελθὼν σὺν τῷ χρόνῳ εἰς τὴν οἰκογένειαν Καπετανάκη. Διὰ τοῦτο ὀνομάζετο *Παλαιὰ Κυρά*. Βραδύτερον ἰδρῦθη καὶ δεύτερος ναὸς ἡ *Νέα Κυρά*, ὁ σὺν τῷ χρόνῳ περιελθὼν εἰς τὴν οἰκογένειαν Καντήλη, ὅστις καὶ «Παναγία Καντήλη» προσωνομάζετο. Ἡ σωζομένη νῦν εἰκὼν τῆς Κυράς, παριστῶσα τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀνῆκεν εἰς τὸν ἀρχαιότερον ναόν.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.— Ἡ σύγχρονος στρατιωτικὴ κατάστασις τῆς Εὐρώπης, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Μαζαράκη.

Πρὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Διασκέψεως τοῦ Ἀφοπλισμοῦ εἶχον ἐν ὀλίγοις ἐκθέσει ἐνώπιον ὑμῶν πῶς τίθεται τὸ ζήτημα καὶ ποῖαι αἱ πιθαναὶ ἐπ' αὐτοῦ ἀπόψεις τῶν διαφόρων Κρατῶν. Ὁμολογῶ ὅτι ἔκτοτε δὲν εἶχον πολλὴν πίστιν εἰς τὰς πομπώδεις καὶ διὰ στερεοτύπων φράσεων ἐξαγγελλομένας εἰρηνικὰς τῶν Κρατῶν διαθέσεις.

Συμμετασχὼν τῆς Διασκέψεως ταύτης ἐσχημάτισα ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τὴν πεποιθήσιν ὅτι οὐδὲν τὸ σοβαρὸν θὰ ἀπέδιδεν ἕνεκα τῶν ἀντιμαχομένων συμφερόντων. Σωρεῖα λόγων χειροκροτουμένων ἐκ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων ὑπερπεντήκοντα Κρατῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ πλεῖστα νοτιοαμερικανικά, σκανδιναυϊκὰ κλπ., οὐδεμίαν ἀσκοῦν ἐπίδρασιν ἢ ἔχουν ἐνδιαφέρον ἐπὶ τῶν φλεγόντων, εὐρωπαϊκῶν ζητημάτων. Διάφορα σχέδια καὶ προτάσεις ὑπεβλήθησαν, τῶν ὁποίων κοινὸν χαρακτηριστικὸν ἦτο ὅτι ἀνταπεκρίνετο ἕκαστον πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ ὑποβάλλοντος Κράτους.

Ἐπὶ παραδείγματι Κράτος βαλκανικὸν στερούμενον ναυτικοῦ ἐπρότεινε τὴν κατάργησιν τῶν στόλων. Κράτος νησιωτικὸν μὴ ἔχον τὸ ἴδιον ὑποχρεωτικὴν στρατιω-

¹ Πατρ. Migne, ser gr. 77, 1105.

² Γ. ΡΑΛΛΗ καὶ Μ. ΠΟΤΑΗ, Σύνταγμα τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν κανόνων, Δ, 354.

τικὴν ὑπηρεσίαν ἐπρότεινε τὴν μείωσιν τῆς θητείας. Κράτη ἔχοντα μεγάλην ναυτικὴν ὑπεροχὴν ἦσαν ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῶν ὑποβρυχίων, ἐνῶ τὰ ὑστεροῦντα ναυτικῶς Κράτη ἐπὶ τῶν ὑποβρυχίων στηρίζουν τὴν ἄμυνάν των. Ἐτεροι ὑποβληθεῖσαι προτάσεις ἦσαν ὅλως θεωρητικά· ἐπροτάθη νὰ καταργηθοῦν τὰ κατ' ἐξοχὴν ἐπιθετικὰ ὄπλα καὶ ὑπὸ τὴν καινοφανῆ αὐτὴν ὀνομασίαν περιελήφθησαν: τὰ ἔχοντα μέγα βεληνεκὲς βαρέα πυροβόλα καὶ ἡ ἀεροπορία βομβαρδισμοῦ. Ἀλλά, δύναταί τις νὰ ἐρωτήσῃ, διατί στερουμένη τῶν ὅλως νέων τούτων ὄπλων ἡ ἀνθρωπότης μάχεται διαρκῶς, ἀφ' ὅτου εἶναι γνωστὴ ἡ ἱστορία τῆς; ὅλα τὰ ὄπλα εἶναι ἐπιθετικά καὶ ὅλα μετεχειρίσθη ὁ ἀνθρωπος ἀπὸ τῆς ἀρχεγόνου καταστάσεώς του μέχρι σήμερον, διὰ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ γείτονός του.

Αἱ λεπτεπίλεπτοι αὐταὶ διακρίσεις ἱκανοποιῦν ἐν τούτοις τοὺς διπλωμάτας τῶν Συνεδρίων καὶ Συνδιασκέψεων, διότι ἀποσοβοῦν τὴν ἐντύπωσιν τῆς ἀποτυχίας καὶ τοὺς φόβους ἀμέσου ρήξεως καὶ παρέχουν τύπους τινάς, κενοὺς συνήθως ἐννοίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι δυνατὴ ἡ συνεννόησις καὶ ἡ ὑπογραφή ἑνὸς συμφώνου, ἀδιάφορον ἂν τοῦτο δὲν ἔχει κανὲν οὐσιαστικὸν ἀποτέλεσμα καὶ εἶναι προωρισμένον νὰ παραβιασθῇ ἢ νὰ λησμονηθῇ. Ἄλλ' ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ζήτημα ἐπέδρασεν ἐπὶ τῆς τύχης τῆς Διασκέψεως ἡ εἰδικὴ κατάστασις τῶν ἠττημένων τοῦ μεγάλου πολέμου Κρατῶν, καὶ κατ' ἐξοχὴν τῆς Γερμανίας, τὰ ὁποῖα ἐζήτουν, ἐφ' ὅσον ἐπρόκειτο νὰ ληφθοῦν γενικαὶ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἀποφάσεις, νὰ συμπεριελαμβάνοντο καὶ αὐτὰ ὑπὸ ἴσους ὅρους, μὲ ἄλλους λόγους νὰ καταργηθοῦν οἱ στρατιωτικοὶ περιορισμοί, τοὺς ὁποίους ἐπέβαλον εἰς αὐτὰ αἱ Συνθήκαι τῆς εἰρήνης. Ἡ Γερμανία μάλιστα ἀπεχώρησε τῆς Κοινωνίας τῶν ἐθνῶν πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς δυσαρεσκείας τῆς διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἰσοτιμίας. Ἡ Διάσκεψις τοῦ ἀφοπλισμοῦ διὰ πολὺν καιρὸν ἐναυάγησεν. Ἄς ἐξετάσωμεν ἤδη ποία ἡ μετ' αὐτὴν, ἡ παροῦσα κατάστασις τῆς Εὐρώπης ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως.

Ἡ Γερμανία ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς τὸ μέγα ἐρωτηματικὸν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προσεχοῦς μέλλοντος.

Ἐθνος ἀριθμοῦν ἄνω τῶν 65 ἑκατομμυρίων πληθυσμοῦ ἐντὸς τῶν συνόρων του, ἑκατομμύρια δὲ ὀλόκληρα ὁμοφύλων καὶ ὁμογλώσσων κατοικούντων ὡς μειονοψηφία τὰ γειτονικά Κράτη, ἔχον δὲ ἀναμφισβήτητον ὀργανωτικὴν ἱκανότητα κατ' ὀρθωσιν παρὰ τοὺς περιορισμοὺς τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν νὰ δημιουργήσῃ στρατὸν ἰσχυρὸν καὶ, δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ἀπειλητικόν.

Ἐπανελάβε δηλ. ἡ Γερμανία ὅ,τι καὶ πρὸ 130 ἐτῶν μετὰ τὴν μάχην τῆς Ἰένας καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Μ. Ναπολέοντος ἐπιβολὴν εἰς τὴν Πρωσσίαν ὄρων ταπεινωτικῶν, ἐν οἷς καὶ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ στρατοῦ τῆς εἰς 40 χιλιάδας ἄνδρας. Κατ' ὀρθωσιν τότε ἡ Πρωσσία διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ὑποχρεωτικῆς θητείας, τῆς βαθμιαίας δηλ. ἐγκυμνάσεως τοῦ μαχίμου πληθυσμοῦ, νὰ παρουσιάσῃ μετὰ πενταετίαν στρατὸν ἑκατοντάδων

χιλιάδων εκπαιδευμένον καὶ μὲ ἄριστον ἠθικόν, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὁ κυριώτερος συντελεστής τῆς κατὰ τοῦ Ναπολέοντος νίκης.

Τὸ ἴδιον συνέβη καὶ τώρα· ἡ Συνθήκη τῶν Βερσαλλιών τῆς ἀπηγόρευσε νὰ ἔχη ὑποχρεωτικὴν θητείαν καὶ περιώρισε τὸν στρατὸν τῆς εἰς 100 χιλιάδας ἀνδρῶν μὲ μακρὰν 12ετῆ ἐθελουσίαν ὑποχρέωσιν· οἱ Γερμανοὶ εὔρον βαθμηδὸν περισσότερα μέσα πρὸς ἐπέκτασιν τῆς στρατιωτικῆς ἐκγυμνάσεως. Πρῶτον ἀντὶ τῆς 12ετοῦς ἐν τῷ στρατῷ παραμονῆς ἀντικαθιστοῦν τοὺς ἀνδρας μετὰ παραμονὴν 1-2 ἐτῶν δι' ἄλλων· δηλαδὴ οὐσιαστικῶς γίνεται ὅτι καὶ εἰς τὰ κράτη ποῦ ἔχουν ὑποχρεωτικὴν θητείαν· ἔλεγχος ξένος δὲν ὑπάρχει οὔτε εἶναι εὐκόλον νὰ ὑπάρχη διαρκῶς εἰς ἓν μέγα Κράτος διὰ νὰ ἐλέγξῃ τὰς παραβιάσεις τῶν συνθηκῶν. Δεύτερον ὠργανώθη καὶ ἠσκήθη στρατιωτικῶς ἡ ἀστυνομία ἀποτελοῦσα σῶμα ἐξ ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀνδρῶν· αὐτὰ πρὸ τῆς ἀνόδου εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν Ἐθνικοσοσιαλιστῶν μετ' αὐτὴν ἐδημιουργήθησαν τὰ «τάγματα ἐφόδου», αἱ «χιτλερικαὶ νεολαῖαι» καὶ ἡ ἐργατικὴ θητεία, διὰ τῶν ὁποίων δύναται κανεὶς μετὰ πεποιθήσεως νὰ βεβαιώσῃ ὅτι εἰς πᾶσαν στιγμὴν ἡ Γερμανία δύναται νὰ συγκεντρώσῃ τάχιστα ὄγκον 600 χιλ. ἀνδρῶν τελείως ἐκγυμνασμένων, μὲ ἐξαιρετικῶς καλὰ καὶ ἄφθονα στελέχη καὶ μὲ ὅλον τὸ ἀναγκαῖον ὑλικόν· ὡς πρὸς τοῦτο ἡ γερμανικὴ βιομηχανία εἶναι ἱκανὴ νὰ παρασκευάσῃ ὅλον τὸ ὑλικόν τοῦτο· εἶναι δὲ γνωστὴ καὶ ἡ εἰς τὴν ναυπήγησιν ἰσχυροτάτων ναυτικῶν μονάδων ἐπιτυχία τῶν καὶ ἡ δημιουργία ἰσχυροτάτης ἀεροπορικῆς δυνάμεως, ἡ ὁποία τελευταίως ἐξήγειρε τοὺς φόβους τῆς ἕως τώρα μάλλον ψυχραίμου Ἀγγλίας.

Ὅπισθεν τοῦ ὄγκου αὐτοῦ τῆς δυνάμεως θὰ εὐρίσκεται τὸ πάνοπλον Ἔθνος, τὸ ὁποῖον διὰ τῶν ἀναφερθέντων μέσων ἔχει ἤδη ὑποστῆ τὴν ἀπαιτουμένην στρατιωτικὴν προπαίδευσιν καὶ τοῦ ὁποῖου ἡ δύναμις δύναται νὰ φθάσῃ μέχρι 5 ἑκατομμυρίων ἀνδρῶν.

Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ ἐκίνησε τοὺς φόβους πρωτίστως τῆς Γαλλίας, οἱ ὁποῖοι ἐξεδηλώθησαν εἰς τὴν λήψιν μέτρων διπλωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν, διπλωματικῶς μὲν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ὀργανώσεως καὶ ἀντιτάξεως εἰς τὰ ἀνατολικά σύνορα τῆς Γερμανίας τῆς μικρᾶς Entente, εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς αὐστριακῆς αὐτοτελείας, ἐσχάτως δὲ εἰς τὴν κατ' οὐσίαν συμμαχίαν μετὰ τῆς σοβιετικῆς Ρωσσίας.

Στρατιωτικῶς δέ, εἰς τὴν δαπάνην πολλῶν δισεκατομμυρίων γαλλικῶν φράγκων διὰ τὴν ὀχύρωσιν τῶν ἀνατολικῶν τῆς συνόρων· εἰς τὴν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν παροχὴν μεγάλων πιστώσεων διὰ τὴν ἀνανέωσιν καὶ συμπλήρωσιν πολεμικοῦ ὑλικοῦ· εἰς τὰς ζωηροτάτας τέλους ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν βουλῶν συζητήσεις, εἰς τὰς ὁποίας τονίζεται ὅτι ὁ γαλλικὸς στρατὸς δὲν εἶναι εἰς τὸ ὕψος τῶν πιθανῶν κινδύνων καὶ μετὰξὺ ἄλλων ἐπιζητεῖται ἡ ἐκ νέου αὐξήσις τῆς πρό τινων ἐτῶν ἐπιπολαίως μειωθείσης θητείας.

Ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται περιέργον πῶς ἡ Γαλλία, ἔχουσα ἀπὸ τῆς λήξεως

τοῦ πολέμου τὸν πρῶτον ἐν Εὐρώπῃ στρατὸν μὲ πλήρη ἐλευθερίαν τῆς συμφώνως πρὸς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας καὶ προόδους ὀργανώσεως αὐτοῦ, τόσον πολὺ ὑπολογίζει τὴν ὅπως δῆποτε καὶ μὲ ὅλας τὰς ἀναφερθείσας παραβιάσεις ἀναγκαστικῶς περιωρισμένην γερμανικὴν στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν. Ἄλλ' ἄς μελετηθοῦν οἱ διάφοροι παράγοντες ἐγγύτερον.

1. Ὁ ἀριθμὸς εἶναι ὑπὲρ τῶν Γερμανῶν· συνεπῶς ἐάν, ὅπως ἔγινε σχεδὸν ἤδη, ἐκγυμνασθῆ ὁ πληθυσμὸς τῆς Γερμανίας, θὰ ἔχη αὐτὴ εἰς μεμονωμένον ἀγῶνα μὲ τὴν Γαλλικὴν ἀσφαλῆ ὑπεροχὴν, μεγαλυτέραν ἴσως ἐκείνης, ἣν εἶχε κατὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ μεγάλου πολέμου. Ἡ δύναμις ἄλλως τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ ἐν εἰρήνῃ θὰ εἶναι σημαντικὰ ἡλαττωμένη, μέχρι σχεδὸν τοῦ ἡμίσεος, κατὰ τὰ τρία προσεχῆ ἔτη, λόγῳ τῆς ἑλαττώσεως τῶν γεννήσεων κατὰ τὰ ἔτη τοῦ πολέμου.

2. Ἡ Γαλλία διὰ τὴν νικῆσιν ἐχρειάσθη τὴν συνδρομὴν τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ρωσσίας καὶ μετὰ τὴν ρωσικὴν ἐπανάστασιν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἄλλων μικροτέρων Κρατῶν. Εἰς ποῖον ἐκ τῶν Κρατῶν τούτων δύναται μετὰ βεβαιότητος νὰ στηριχθῆ εἰς μέλλουσαν σύρραξιν; Εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἡ Ἀγγλία ἠρνήθησαν νὰ ἐγγυηθοῦν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν γαλλικῶν συνόρων, ὡς εἶχον ὑποσχεθῆ ὁ Οὐίλσον καὶ ὁ Λούδ Τζῶρτζ τὴν ἡμέραν τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης. Ἡ μόνη θετικὴ σήμερον συνδρομὴ εἶναι ἡ τῆς μικρᾶς Entente, ἡ ὁποία ὅμως ἔχει πλησίον τῆς ἐξουδετεροῦντα μέχρι τινὸς τὰς δυνάμεις τῆς κράτη μοιραίως ἀκολουθοῦντα λόγῳ τῶν συνθηκῶν ποῦ εὐρέθησαν τὴν γερμανικὴν πολιτικὴν, ὡς ἡ Οὐγγαρία καὶ ἡ Βουλγαρία.

Ὡς ἐλέχθη ἤδη ἡ Γαλλία ἐπεζήτησε στήριγμα εἰς τὴν σοβιετικὴν Ρωσίαν, ἀλλ' ἡ προσέγγισις αὐτῆς ἀπεμάκρυνε τὴν ἄλλοτε φίλην τῆς Πολωνίαν, ἡ ὁποία προσήγγισε πρὸς τὴν Γερμανίαν.

3. Ὁ τρόπος τῆς ὀργανώσεως τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ καθιστᾷ δυνατὴν τὴν αἰφνηδιαστικὴν κατὰ τῆς Γαλλίας ἐνέργειαν ἐντὸς ἐλαχίστων ἡμερῶν ἐνὸς ὄγκου 600 χιλ. ἀνδρῶν, στερεωτάτου εἰς στελέχη, ποιὸν ἀνδρῶν, ὑλικὸν καὶ ἐν γένει συγκρότησιν εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀντιτάξῃ ἡ Γαλλία ἴσῃν εἰς ποσὸν καὶ ποιὸν δύναμιν, ἰδίως ἀφ' ὅτου ὑπήκουσα εἰς τὴν δημοσκοπίαν τῶν ἀριστερῶν κομμάτων ἡλάττωσε παρὰ πᾶσαν λογικὴν τὴν θητεῖαν· ἔχει συνεπῶς διὰ τὴν ἀμυνθῆ ἀνάγκην νὰ ἐπιστρατεύσῃ τὰς ἐφεδρείας τῆς· ἀλλὰ τοῦτο ἀπαιτεῖ ἀρκετὰς ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ μεθόριός τῆς ἀσθενῶς ἀμυνομένη θὰ ἦτο ἐκτεθειμένη εἰς γερμανικὸν αἰφνηδιασμόν. Τὸ κέρδος καὶ μιᾶς μόνον ἡμέρας εἰς τὸν χρόνον τὸν ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἐπιστράτευσιν καὶ συγκέντρωσιν τοῦ ἐμπολέμου στρατοῦ ἔχει τόσον μεγάλην σημασίαν, ὥστε διὰ τὴν μίαν αὐτὴν ἡμέραν ἠγωνίζοντο τὸ γαλλικὸν καὶ τὸ γερμανικὸν ἐπιτελεῖον ἐπὶ μακρὰ ἔτη πρὸ τοῦ πολέμου. Πρὸς ἀποσόβησιν αὐτοῦ ἔγιναν αἱ

δαπανηρόταται ὀχυρώσεις (10 δισεκ. γαλ. φράγκων) τῶν γαλλικῶν συνόρων· ἀλλ' αἱ ὀχυρώσεις δὲν ἔχουν ἀξίαν αὐταὶ καθ' ἑαυτάς, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον κατέχονται καὶ ἀμύνονται ὑπὸ ἐπαρκῶν δυνάμεων. Τοῦτο κατὰ τὸν πόλεμον ἀπεδείχθη περιτράνωσ, ὅταν τὰ ὑπὸ πολλῶν θεωρούμενα ὡς ἀπόρητα βελγικὰ φρούρια τῆς Λιέγης καὶ τοῦ Ναμῦρ κατελήφθησαν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, ἀκριβῶς διότι δὲν εἶχον ἐπαρκεῖς φρουράς. Διὰ τὴν ἐξασφάλισον λοιπὸν οἱ Γάλλοι τὴν προκάλυψιν τῶν συνόρων ἐκτὸς τῆς ὀχυρώσεως ἐστάθμισαν μονίμως εἰς Γαλλίαν ἀποικιακὰς δυνάμεις. Ἀλλὰ καὶ πάλιν θεωροῦν τὰς δυνάμεις αὐτάς ἀνεπαρκεῖς. Οἱ ἐγκυροτέρων ἔχοντες γνώμην στρατιωτικοὶ θεωροῦν ὅτι μὲ τὴν ἐλάττωσιν τῆς θητείας ὁ γαλλικὸς στρατὸς ἔχασε τὴν ἀξίαν ὀπλιτῶν καὶ κατωτέρων στελεχῶν, τὴν ὁποίαν εἶχε τὸ 1914. Οἱ ἐφεδρὸι ἀξιωματικοί, οἱ ὑπαξιωματικοί, οἱ ὀπλιτῆται τῶν πολυπληθῶν εἰδικοτήτων, τὰς ὁποίας περιλαμβάνουν οἱ σύγχρονοι στρατοί, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μορφωθοῦν ἀρτίως ἐντὸς τῆς περιωρισμένης θητείας· αὐτὸ ἀπέδειξεν ἡ σειρὰ τῶν γενομένων ἀσκήσεων καὶ πειραματισμῶν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἐν Γαλλίᾳ. Δὲν πρέπει τέλος νὰ λησμονῆται ὅτι ἡ Γαλλία ἐντὸς ἐνὸς αἰῶνος ὑπέστη τέσσαρας εἰσβολάς, ἐξ ὧν αἱ τρεῖς ἔγιναν κύριαι τῶν Παρισίων (1814, 1815, 1870) καὶ ὅτι συνεπῶς εἶναι εὐεξήγητος ἡ ψυχολογία τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ὑπευθύνων κυβερνητῶν τοῦ ἀξιούντων πρὸ παντὸς τὴν ἀπόλυτον ἐξασφάλισιν τῶν συνόρων των εἴτε διὰ τῶν ἐγγυήσεων ἄλλων Κρατῶν ἢ ἐλλείψει τοιούτων διὰ τῶν ἰδίων δυνάμεων.

Διὰ τοῦτο δύο ἢ μᾶλλον τρεῖς λύσεις προτείνουν· ἡ πρώτη ἢ μέση λύσις, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ σήμερον ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις, εἶναι ἡ διατήρησις τοῦ νῦν συστήματος, ἀλλὰ μὲ ἐνίσχυσιν εἰς νέον ὕλικόν πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παλαιοῦ καὶ μὲ ἐνίσχυσιν εἰς μόνιμον προσωπικὸν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν διαφόρων εἰδικοτήτων. Δευτέρα προτεινομένη λύσις εἶναι ἡ δημιουργία ἰσχυροῦ μονίμου στρατοῦ, ἀναλόγου πρὸς τὸν γερμανικόν, ὥστε νὰ ἀποσοβηθῇ ὁ κίνδυνος τοῦ αἰφνηδισμοῦ. Τρίτη τέλος λύσις, ἢ καθ' ἡμᾶς λογικωτέρα, εἶναι ἡ αὐξήσις τῆς θητείας μέχρι τῆς διετοῦς.

Ἡ τελευταία αὕτη λύσις εἶναι συμφωνοτέρα πρὸς τὸν χαρακτῆρα τὸν δημοκρατικὸν τῶν συγχρόνων Κρατῶν καὶ πρὸς τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν. Ὄντως οἱ μόνιμοι στρατοί, τοὺς ὁποίους εἶχον ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη πρὸ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, ἦσαν ὄργανα τῶν Μοναρχῶν. Ἀπετελοῦντο πολλακίς ἀπὸ ξένους μισθοφόρους καὶ δὲν εἶχον συνεπῶς τοὺς παλμούς, τοὺς πόθους καὶ τὰ ἰδεώδη τῶν λαῶν. Μετὰ τὴν γαλλικὴν Ἐπανάστασιν τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Πρωσίας, ὡς ἤδη ἐλέχθη, κατ' ἀνάγκην ἐν ἀρχῇ, καθιερώθη τὸ σύστημα τῆς καθολικῆς ὑποχρεωτικῆς ὑπηρεσίας· βαθμηδὸν καὶ ἰδίως μετὰ τὰς πρωσικὰς ἐπιτυχίας τοῦ 1864, 1866 καὶ 1870 ὅλα σχεδὸν τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη ἐμιμήθησαν τὸ πρωσικὸν σύστημα καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἡ ἡττηθεῖσα Γαλλία, ἡ ὁποία παραδόξως εἶχε λησμονήσει ὅτι ἡ πανστρατιά,

τὸ ἔνοπλον ἔθνος ἦτο προῖον τῆς ἐπαναστάσεως καὶ εἶχε δώσει τὰς νίκας αὐτῆς καὶ τῆς αὐτοκρατορίας.

Μὲ τὸ σύστημα τοῦτο τῆς καθολικῆς στρατολογίας ἦσαν συγκροτημένοι οἱ στρατοὶ ποῦ διεξήγαγον τὸν μέγαν πόλεμον.

Φαίνεται λοιπὸν ἀναχρονισμὸς ἡ ἐπάνοδος εἰς τοὺς μονίμους στρατοὺς τοῦ παρελθόντος. Οἱ Γερμανοὶ ὑποχρεωθέντες νὰ ἔχουν τοιοῦτον μόνιμον στρατὸν ἐπεζήτησαν διὰ τινων στρατιωτικῶν συγγραφέων τῶν νὰ πείσουν τὸν κόσμον ὅτι τὸ σύστημα αὐτὸ ἔπρεπε νὰ γενικευθῆ, ὡς ἀνταποκρινόμενον μᾶλλον εἰς τὰς τεχνικὰς ἀπαιτήσεις τῶν νεωτέρων στρατῶν. Καὶ εἰς τὸν δρόμον αὐτὸν τοὺς ἀκολουθοῦν καὶ μερικοὶ Γάλλοι. Νομίζω ὅτι εἶναι πλάνη.

Ἐφ' ὅσον σήμερον τὰ ἔθνη διοικοῦνται δημοκρατικῶς, ἐφ' ὅσον ὁ λαὸς ἀποφασίζει περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης, πρέπει ὅλος ὁ λαὸς νὰ ἔχη καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὸ βᾶρος τῆς ἀμύνης τῆς χώρας. Ἀλλὰ πλὴν τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἂν ὑποτεθῆ ὅτι ὁ μόνιμος στρατὸς ὑπέστη ἀτυχήματα καὶ ἤττας, ὅπως συνέβη μὲ τὸν γαλλικὸν στρατὸν τοῦ 1870, εἶναι δυνατὸν νὰ φαντασθῆ κανεὶς ὅτι ἐν μέγα ἔθνος, ἀριθμοῦν 40, ὡς ἡ Γαλλία, ἢ 65, ὡς ἡ Γερμανία, ἑκατομμύρια κατοίκων θὰ παραδοθῆ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐχθροῦ, διότι αἱ 200, 300 ἢ 500 χιλ. τοῦ μονίμου στρατοῦ του ἠττήθησαν; Εἶναι τούναντίον πιθανώτερον ὅτι, ὅπως ἡ Γαλλία τοῦ 1870, θὰ προσπαθήσουν ἐκ τῶν ἐνότων νὰ δημιουργήσουν νέας στρατιάς, διὰ νὰ παρατείνουν τὸν ἀγῶνα. Ἡ πιθανότης καὶ ἡ ἐλπίς τοιαύτης παρατάσεως θὰ εἶναι σήμερον μεγαλύτερα, διότι θὰ παρέχεται καιρὸς εἰς ἄλλα κράτη σύμμαχα νὰ ἐπέμβουν εἰς τὸν ἀγῶνα, ὅπως συνέβη εἰς τὸν μέγαν πόλεμον ποῦ ἡ παράτασις τῆς γαλλικῆς ἀντιστάσεως ἐπέτρεψε τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐπέμβασιν τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν δὲν εἶναι δυνατὸν ἐν Κράτος νὰ βασιζέται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν μόνιμον στρατὸν του, κατ' ἀνάγκην θὰ φροντίσῃ νὰ ἐγγυμνάσῃ ὅλον τὸν μάχιμον πληθυσμὸν του καὶ νὰ προπαρασκευάσῃ τὴν ἐμπόλεμον αὐτοῦ συγκρότησιν. Θὰ ἔχη ἐπομένως εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ μόνιμον στρατὸν καὶ συγχρόνως ἔθνικὸν στρατὸν ἀποτελούμενον ἀπὸ ὅλον τὸν μάχιμον πληθυσμὸν του· ὅπως δηλαδὴ συμβαίνει σήμερον εἰς τὴν Γερμανίαν, τὴν Οὐγγαρίαν, τὴν Βουλγαρίαν. Καὶ ἐκεῖ μὲν γίνεται κατ' ἀνάγκην ἕνεκα τῶν διατάξεων τῶν συνθηκῶν τῆς Εἰρήνης, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος ἐκουσίως ἐν Κράτος νὰ παραδεχθῆ τοιοῦτο διττὸν καὶ περίπλοκον καὶ δαπανηρὸν σύστημα.

Φρονῶ συνεπῶς ὅτι ἡ καθολικὴ ὑποχρεωτικὴ ὑπηρεσία καὶ ἡ δι' αὐτῆς ἐν πολέμῳ συγκρότησις τοῦ ἐνόπλου ἔθνους εἶναι τὸ ἐνδεδειγμένον ἀκόμη στρατιωτικὸν σύστημα, ἐφ' ὅσον δὲν καθίσταται δυνατὸν νὰ ἀφαιρεθῶν ἐκ τοῦ μέσου τὰ διακιοῦντα τὰ Κράτη ζητήματα καὶ νὰ γίνῃ μόνος του ὁ ἀφοπλισμὸς.

Διότι νομίζω ὅτι εἶναι ἐσφαλμένη θεωρία ἡ ἐπικρατήσασα μετὰ τὸν πόλεμον κυρίως εἰς τὰς ἀγγλοσαξωνικὰς φυλάς· ὅτι οἱ στρατοὶ ἀποτελοῦν αἰτίας τοῦ πολέμου καὶ ὅτι καταργοῦντες τοὺς στρατοὺς καταργοῦν τὸν πόλεμον.

Διὰ τὴν Ἀγγλίαν λόγῳ τῆς νησιωτικῆς αὐτῆς θέσεως ὁ κατὰ ξηρὰν στρατὸς δὲν ἀπετέλεσε καθ' ὅλην τὴν ἱστορίαν τῆς ζωτικῆν ἀνάγκην· θὰ ἠδύνατο ὅμως καὶ ὁ φιλειρηνικώτερος ἄγγλος νὰ φαντασθῆ τὴν πατρίδα του ἄνευ στόλου; Εἴτε μὲ μονίμους στρατοὺς, εἴτε μὲ μερικὸν ἀφοπλισμὸν δὲν θὰ ἐξάλειφθοῦν αἱ αἰτίαι τοῦ πολέμου, αἱ ὅποια εὐρίσκονται ἀλλοῦ· εἰς τὴν πεποιθήσιν ποῦ ἔχουν ἔθνη τινὰ ὅτι ἠδικήθησαν διὰ τῶν συνθηκῶν τοῦ πολέμου· εἰς τὴν ὑπεροψίαν ἄλλων Κρατῶν, τῶν τυχερῶν τοῦ πολέμου, ἡ ὅποια τὰ καθιστᾷ ἀπειλητικὰ διὰ τοὺς γείτονάς των· εἰς τὴν ὑπαρξιν τῶν ἐθνικῶν μειονοτήτων, ἡ ὅποια θὰ ἀποτελῆ πάντοτε πηγὴν προστριβῶν μεταξὺ τῶν γειτονικῶν κρατῶν· ἂν ἀφαιρεθοῦν αἱ αἰτίαι αὐταί, τότε δὲν θὰ ὑπάρχη κίνδυνος πολέμου καὶ συνεπῶς μόνον τὰ Κράτη θὰ καταργήσουν τοὺς στρατοὺς, ὅπως τοὺς κατήργησαν σχεδὸν τὰ Σκανδιναυικὰ Κράτη, διότι δὲν τὰ ἀπειλεῖ κανεὶς.

Ἐφ' ὅσον ὅμως αὐτὸ δὲν γίνεται, ἐφ' ὅσον μάλιστα Κράτη πρωτοστατοῦντα εἰς τὴν εἰρηνιστικὴν κίνησιν κατέχουν παρὰ πᾶν δίκαιον καὶ πᾶσαν ἠθικὴν ἀρχὴν χώρας κατοικουμένας ὑπὸ ξένων λαῶν παρὰ τὴν θέλησίν των, εἶναι ἀληθῆς ὑποκρισία ἡ δῆθεν μέριμνα περὶ ἐξασφαλίσσεως τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου διὰ τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει σήμερον ἡ κατάστασις παρουσιάζεται ὑπὸ τὴν ἐξῆς μορφήν:

1. Στρατιωτικὸς ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας, ὅπως πρὸ τοῦ πολέμου.

2. Ναυάγιον ναυτικῆς συμφωνίας μεταξὺ τῶν Μεγάλων Ναυτικῶν Δυνάμεων.

3. Ἡ Γαλλία ζητεῖ τὴν συνδρομὴν τῆς Ρωσίας, ἡ ὅποια ἀποτελεῖ σήμερον τὴν μεγαλύτεραν ἴσως τῶν ἐν εἰρήνῃ στρατιωτικῶν ὀργανώσεων.

4. Ἡ Ἀγγλία μὲ ἐργατικὸν πρωθυπουργὸν ἀνησυχεῖ ἐκ τῶν γερμανικῶν ἰδίως ἀεροπορικῶν ἐξοπλισμῶν καὶ ἐνισχύει πυρετωδῶς τὰς πάσης φύσεως δυνάμεις τῆς.

5. Ἡ Ἰταλία πλὴν τῆς ἐπεκτάσεώς της ἐκ τοῦ πολέμου, τῆς ἀνυψώσεως τοῦ φρονήματος ὑπὸ τοῦ φασιστικοῦ καθεστώτος, τῆς ἐνισχύσεως τῶν πολεμικῶν δυνάμεών της, τῆς στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ τῶν παιδίων ἀκόμη, ἔχει νὰ ἐπιλύσῃ φλέγον δημογραφικὸν πρόβλημα, τὴν τεραστίαν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ της, τὴν ὅποιαν ἄλλως ἀντὶ νὰ προσπαθῆ νὰ περιορίσῃ τοῦναντίον ἐνθαρρύνει τὸ φασιστικὸν καθεστῶς· θὰ γεννηθῆ ἀσφαλῶς ἐν οὐχὶ ἀπωτέρῳ μέλλοντι ἡ ἀναζήτησις διεξόδου διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ πληθυσμοῦ· καὶ ἐκφράσεις τινές τοῦ Ἰταλοῦ δικτάτορος, σκοπίμως ἢ ἐκ παραδρομῆς διαφυγοῦσαι, ἐγέννησαν τὴν ὑπόνοιαν ὅτι τὴν διεξόδον ταύτην θὰ ἐπιζητήσῃ ἡ Ἰταλία εἰς τὴν ἐγγὺς ἀνατολήν. Μὲ ὅλας τὰς τυπικὰς διαψεύσεις αἱ δηλώσεις αὗται ἐκίνησαν τὰς ὑποψίας τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως καὶ συνετέλεσαν

βεβαίως ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν συντονωτέραν μέριμναν περὶ στρατιωτικῆς ἐνισχύσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν συγκοινωνιῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς στενώτερον πρὸς ἄλλα Κράτη σύνδεσμον.

6. Αἱ δυνάμεις τῆς Μικρᾶς Entente Τσεχοσλοβακία-Γιουγκοσλαυία-Ρουμανία εἶναι πάνοπλοι. Ἡ πρώτη ἔχει μίαν τῶν ἀκμαιοτέρων ἐν Εὐρώπῃ πολεμικῶν βιομηχανιῶν· πρὸ ὀλίγου ἠῤῥξῆσε τὴν θητεῖαν ἀπὸ 18 μηνῶν εἰς διετῆ. Ἡ Γιουγκοσλαυία ἀπὸ τοῦ πέρατος τοῦ πολέμου συμπληρώνει τὸ ὑλικὸν τῆς διαθέτουσα σταθερῶς τὰ 26% τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ· ζωηρότατον ἐθνικὸν καὶ στρατιωτικὸν φρόνημα καθιστᾷ τὸν στρατὸν τοῦτον ἄξιον πολλῆς προσοχῆς.

7. Ἡ Οὐγγαρία διαπνέεται ὑπὸ ἀκράτου ἐθνικισμοῦ· δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀνεχθῆ τὴν περικοπὴν ἐδαφῶν προσαρτηθέντων εἰς τὰ γειτονικά Κράτη καὶ κατοικουμένων κατ' αὐτὴν ὑπὸ τινῶν ἑκατομμυρίων Οὐγγῶν· ζητεῖ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν συνθηκῶν βασιζομένη ἐπὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Ἰταλίας. Εἶναι λαὸς στρατιωτικὸς, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπιζητήσῃ κάθε εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐπιδιώξῃ διὰ τῶν ὄπλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων του.

8. Ὑπὸ τὰς αὐτὰς περίπου συνθήκας εὐρίσκεται καὶ ἡ γείτων μας Βουλγαρία· ἀκριβῶς λόγῳ τῆς γειτονείας ταύτης ἐπιτραπήτω μοι νὰ μὴ ἐκταθῶ ἐπὶ τῶν πόθων καὶ πολιτικῶν προσανατολισμῶν αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν αὐτῆς δυνατοτήτων. Θεωρῶ πάντως ὡς γεγονός ὅτι μετὰ μὴ ἀποκρυπτομένης δυσφορίας ἀνέχεται κατὰ τῶν συνθηκῶν τῆς εἰρήνης προκύψαν καθεστῶς, τὸ ὁποῖον δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τοὺς πόθους κυβερνῶντων καὶ κυβερνωμένων.

9. Ἡ Τουρκία τέλος ἀπὸ τοῦ 1922 διαθέτει σταθερῶς τὰ 23-30% τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ στρατοῦ· ἐπὶ πλεόν ἔστρεψε τὴν προσοχὴν τῆς εἰς τὴν πύκνωσιν τοῦ σιδηρ. δικτύου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, διότι ἡ ἀτέλεια αὐτοῦ ἀπετέλει ἀδυναμίαν στρατιωτικὴν αὐτῆς λόγῳ τῆς βραδύτητος τῆς συγκεντρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς εἰς τὸ τυχὸν ὑφιστάμενον ἐπίθεσιν τμημάτων τῶν ἐκτεταμένων συνόρων καὶ παραλίων τῆς.

Ἄλλὰ καὶ τὰ Κράτη, ποῦ δὲν ἔχουν κατακτητικὰς βλέψεις, οὔτε μειονότητος ἐθνικὰς ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν συνόρων των καὶ εἶναι ἀναμφισβητήτως εἰρηνικά, ἀναγκάζονται ἀπὸ τὸ αἶσθημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως νὰ ἐντείνουσι τὰς ἀμυντικὰς αὐτῶν δυνάμεις. Τὸ Βέλγιον συναισθάνεται ὅτι ἡ στρατιωτικὴ του ἀδυναμία ὑπῆρξε μία τῶν αἰτιῶν ποῦ ὑπέκκασε τὰς γερμανικὰς φιλοδοξίας· ἔχω ἐκ τῆς μελέτης τῆς προπολεμικῆς στρατιωτικῆς καταστάσεως καὶ τῶν σκέψεων ποῦ ἐκράτουν τότε εἰς τὸ Γερμανικὸν Ἐπιτελεῖον σχηματίσει ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι, ἐὰν τὸ Βέλγιον παρέτασεν, ὡς τοῦ ἐπέτρεπεν ὁ πληθυσμὸς, ἡ βιομηχανία, ὁ πλοῦτος του, ἐπαρκεῖς δυνάμεις, 18-20 μεραρχίας ἀντὶ 6 μόνον, εἰς τὰ στενὰ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Γερμανίας σύνορα ὑπο-

στηριζόμενα υπό τῶν ὀχυρώσεων τῆς Λιέγης καὶ τοῦ Ναμύρ, θὰ ἦσαν ἱκαναὶ αἱ δυνάμεις αὐταὶ νὰ συγκρατήσουν τοὺς Γερμανοὺς μέχρι τῆς ἀφίξεως τῶν Γάλλων· ἴσως δὲ καὶ ἡ γνώσις περὶ τῆς ἰσχυρᾶς ταύτης ἀντιστάσεως τοῦ Βελγίου θὰ ἔκαμε τοὺς Γερμανοὺς πολὺ διστακτικούς εἰς τὴν παραβίασιν τῆς οὐδετερότητος αὐτοῦ, ἡ ὁποία παραβίασις τόσας εἶχε δι' αὐτοὺς ὀδυνηρὰς συνεπείας. Τούναντίον τὸ Γερμανικὸν Ἐπιτελεῖον, γνωρίζον τὴν στρατιωτικὴν ἀδυναμίαν τοῦ Βελγίου, ἐσκέφθη ὅτι ἡ διὰ τοῦ ἐδάφους τούτου προέλασις θὰ ἀπετέλει τὸν ἀσφαλέστερον καὶ ταχύτερον δρόμον πρὸς Παρισίους καὶ θὰ ἀπῆλασσε τὸν γερμανικὸν στρατὸν ἀπὸ τοὺς σκληροὺς ἀγῶνας καὶ τὰς μεγάλας ἀπωλείας ποῦ θὰ ἐπέβαλλεν ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῆς ὀχυρωμένης γαλλικῆς μεθορίου *Verdun-Toul-Epinal-Belfort*.

Τέλος ἡ εἰρηνικωτάτη Ἑλβετία, δαπανῶσα σταθερῶς ἀπὸ ἐτῶν διὰ τὴν ἄμυνάν της χρηματικὰ ποσὰ ποῦ θὰ ἦσαν εὐτυχῆ ἂν διέθετον ἄλλα Κράτη διατρέχοντα ἀμεσώτερους κινδύνους — ἀφοῦ ἔφθασαν ἔτη τινα αἱ στρατιωτικαὶ δαπάναι της τὰ 30 % τοῦ ὅλου προϋπολογισμοῦ της— θεωρεῖ ὅτι δὲν εἶναι ἐπαρκῆς ἡ ἀμυντικὴ της δύναμις καὶ συζητήσεις γίνονται διὰ τὴν αὔξησιν τῆς θητείας· ἔχει ἀκμαίαν πολεμικὴν βιομηχανίαν καὶ ζωηρὸν εἰς τὸν λαόν της τὸ αἶσθημα τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν· εἶναι γνωστὸν ὅτι χάρις εἰς ὅλα αὐτὰ ὅπως καὶ εἰς τὸ ὄρεινόν τοῦ ἐδάφους της ἀπέφυγε τὴν γερμανικὴν εἰσβολήν, τὴν ὁποίαν πρὸς στιγμὴν εἶχε μελετήσει τὸ γερμανικὸν Ἐπιτελεῖον, διότι ὁ χρόνος τῆς διὰ τοῦ ἐδάφους τούτου μέχρι τῶν γαλλικῶν συνόρων προσλάσεως καὶ αἱ πιθαναὶ ἀντιστάσεις θὰ ἐπέτρεπον εἰς τοὺς Γάλλους νὰ συγκεντρώσουν τὰς ἀναγκαίας πρὸς ἀπόκρουσιν δυνάμεις προετιμήθη συνεπῶς ὁ διὰ τοῦ πεδικοῦ βελγικοῦ ἐδάφους καὶ μὲ τὰς μικρὰς πιθανὰς ἀντιστάσεις δρόμος, δι' οὗ ἐξησφαλίσθη στρατηγικὸς αἰφνυδιασμὸς τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ. Μετὰ τὸ εὐτυχὲς αὐτὸ διὰ τὴν Ἑλβετίαν ἀποτέλεσμα, τῆς ἀποσοβήσεως τῆς γερμανικῆς εἰσβολῆς, εἶναι ἀποφασισμένοι οἱ Ἑλβετοὶ νὰ καταστήσουν τὸ ἔδαφός των ἀπαραβίαστον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἰσχυροὺς γείτονάς των.

Αὕτη εἶναι ἡ πραγματικὴ κατάστασις τῆς Εὐρώπης, τὴν ὁποίαν συμπληρῶνει ὁ ναυτικὸς ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Ἰαπωνίας.

Τὸν τελευταῖον μῆνα συνέβησαν δύο γεγονότα προωρισμένα νὰ αἰθριάσουν ὅπως δὴποτε τὴν σκοτεινὴν εἰκόνα ποῦ παρουσιάζει ἡ Εὐρώπη. Τὸ δημοψήφισμα τοῦ Σαάρ ἀφαιρεῖ μίαν ἀφορμὴν ὀξύτητος ἀπὸ τὰς γαλλογερμανικὰς σχέσεις, ἡ Ἰταλογαλλικὴ προσέγγισις ἀπομακρύνει τοὺς κινδύνους ἀναφλέξεως εἰς τὴν Κεντρικὴν καὶ τὴν Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην. Ἀλλὰ πρέπει νὰ δίδωμεν εἰς τὰ πολιτικὰ γεγονότα τὴν προσωρινὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν πράγματι ἔχουν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἐνδομύχους πόθους τῶν ἔθνων, πρὸς τὰ ἐθνολογικὰ ἢ πρὸς τὰ δημογραφικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἔστω καὶ πρὸς στιγμὴν λανθάνοντα παραμένουν πάντοτε ζωηρὰ καὶ δὲν χρειάζονται παρὰ

μίαν άφορμήν διὰ νὰ ἐκδηλωθοῦν. Περὶ τούτου ἄφθονα παραδείγματα μᾶς παρέχει ἡ καθόλου καὶ δὴ ἡ σύγχρονος Ἱστορία τῆς Εὐρώπης καὶ εἰδικώτερον τῆς Βαλκανικῆς.

Δὲν ἀποτολμῶ προβλέψεις περὶ τῶν πιθανῶν τῆς καταστάσεως ταύτης ἐπακολούθῳ. Τὰ γεγονότα ἀνέλαβον συνηθέστατα νὰ διαψέσουν καὶ τῶν ἐγκυροτέρων πολιτικῶν καὶ διπλωματικῶν τὰς προβλέψεις· ἀκόμη δὲ ὀλιγώτερον δὲν θέλω οὔτε δύναιμι ἐδῶ νὰ θίξω τὴν ἰδιαιτέραν θέσιν τῆς Πατρίδος ἡμῶν ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῶς κρατούσης ἀνησυχίας· ἀφίνω εἰς ὑμᾶς νὰ συναγάγητε τὰ λογικὰ πορίσματα ἐκ τῆς συντόμου ταύτης ἐκθέσεως. Τοῦτο μόνον δύναιμι νὰ εἶπω· ὅτι αἱ ἰθύνουσαι τάξεις, ἐὰν ἀγαποῦν καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ διατηρήσουν τὴν μὲ τόσους ἀγῶνας καὶ θυσίας κτηθεῖσαν ἐλευθερίαν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καὶ τὸ μόνον σταθερὸν ἔρεισμα τῆς πνευματικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ἡμῶν προόδου, ὀφείλουσι νὰ ἐννοήσουν ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐνὸς Κράτους δὲν εἶναι τί τὸ ἀπόλυτον καὶ αὐτοτελές, ἀλλ' ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς τοιαύτης τῶν λοιπῶν Κρατῶν καὶ δὴ τῶν γειτόνων· καὶ ὅτι τίποτε δὲν εἶναι περισσώτερον ἐπικίνδυνον ἀπὸ τοῦ νὰ κλείωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰ ὦτα ἡμῶν, διὰ νὰ μὴ βλέπωμεν καὶ μὴ ἀκούωμεν τί περίξ μας γίνεται καὶ νὰ ἀφηνώμεθα ἔρμια ὠραίων ἔστω θεωριῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν θὰ πραγματοποιηθοῦν ἀπὸ ἡμᾶς, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἀποτελέσουν τὴν βᾶσιν τῆς πολιτικῆς ὄλων τῶν ἐθνῶν καὶ πρωτίστως τῶν Μεγάλων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΜΗ ΜΕΛΟΥΣ

ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ.— Beziehungen zwischen der chemischen Konstitution und physiologischen Wirkung von verschiedenen organischen Verbindungen*. 1. Mitteilung: Chemische Konstitution und physiologische Wirkung auf weisse Mäuse von Benzol, Toluol, Xylol und Mesitylen, von *Vlassios Vlassopoulos*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Σ. Δοντᾶ.

Um den Mechanismus der Wirkung der Kohlenstoffverbindungen zu erklären, wenden wir die moderne Elektronentheorie der Valenz an. Durch diese Forschungsrichtung wird die Biologie aus ihren empirischen Bahnen gehoben und auf eine rationelle Basis gestellt; denn ihr letztes Ziel liegt nicht in der Erkenntnis der Wirkung der in der Natur vorkommenden oder synthetischen Substanzen, sondern darin, aufzuklären an welche Teile,

* ΒΛΑΣΣΙΟΥ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟΥ.— Περὶ τῆς σχέσεως μεταξὺ τῆς ἐν τῷ χώρῳ διατάξεως τῶν ἀτόμων καὶ ὁμάδων τοῦ μορίου ὀργανικῶν τινῶν οὐσιῶν καὶ τῆς φυσιολογικῆς αὐτῶν ἐνεργείας.— Ἀνακοίνωσις Α : Ἐρευναὶ περὶ τῆς σχέσεως μεταξὺ τῆς ἐν τῷ χώρῳ διατάξεως τῶν ὁμάδων ἐν τῷ μορίῳ τοῦ βενζολίου, τολουόλης ξυλόλης καὶ μεξυτυλενίου ὡς καὶ τῆς φυσιολογικῆς αὐτῶν ἐνεργείας ἐπὶ λευκῶν μυῶν.